

hočejo dozdanje ustavne postave oživeti, treba je edinstvi med njimi, ktere pa februarški patent ni našel, ki jo oktoberska diploma v II. členu in najviše pismo 20. oktobra 1860 do ogerskega kancelarja izrekujeta. Če zdaj vlada oktobersko diplomo in februarški patent ogerskemu zboru predlaga, hodi le po poti februarškega patenta člen II. in VI. Ker je poprejšnje ministerstvo le na podlogi februarškega patenta delalo, je ustavno življenje v izhodnem delu cesarstva otrpnilo, in reichsrathu, naj je še toliko dobrega storil, je vendar moralo biti čudno pri srcu, ko je polovico sedežev praznih videl. Da ta pot ni prava, je zdanje ministerstvo prepričano in nastopilo je pot porazumljenja z narodi in tako se je morala osnovna postava o zastopstvu cesarstva ustaviti, ker je očitno, da to, kar se enemu delu še le predlaga, ne more za druge dele že državopravne veljavnosti imeti; da se je tudi oži državni zbor ustavil, je logična potreba, ker mu manjka samostojnega temelja in le iz širjega državnega zbora izvira. Na vprašanje, kako dolgo bo to trpelo, odgovori, da tako dolgo, dokler se ne bo mogla ta osnovna postava vpeljati; sprejme ogerski zbor to ustavo, se oživi „ipso facto“ če ne, se bode tako dolgo pogajalo, dokler se ne dobí podloga, na kateri ste edinstvo in moč Avstrije zavarovani, kajti po drugi poti bi se moralo zopet oktroirati, ali pa en del zopet kontumacirati. Kadar se bode kaj vspešnega dogovorilo, se bode to zakonitim zastopnikom predložilo v prevdarek. Ti zakoniti zastopniki pa so deželni zbori (dobro! pohvala v sredi in med poslušalci). Deželni zbori sami imajo polno postavno veljavnost (dr. Bleiweis: pravo!) vsak deželni zbor pošilja svoje zastopnike v reichsrath, deželni zbori se v njem zastopajo. Deželni zbori ne bodo vezilno sklepali, kakor tudi iztočni zbori ne, oni bodo samo predlagali in najviše rabsodba teh predlogov je v rokah cesarjevih. (Dr. Costa: res je!) Zdaj taki državni zbor, ki bi o tem pravico imel sklepati, ne obstoji pravoveljavno. (Klici: res je!) Po tej poti se je ministerstvo vsake fikcije ognilo, ustavno in po februarškem patentu ravnalo. Ugovor, da bi se to reichsrathu bilo moralo predložiti, je prazen, ker nimamo pravoveljavnega širjega reichsratha, kteremu gre pravica o tem sklepati. Deželni zbori niso nikakor v nevarnosti, saj zborujejo, pa tudi ustava ne, ker je le en del o zastopstvu cesarstva ustavljen (Dobro!), in ta se je ustavil, ker se še nismo z Ogri spravili. Ne slabiti ustave, temveč jo na dolgo vzdržati je namen, ki ga vlada hoče doseči. (Dobro! v sredi.) H koncu še omeni, da je pravica, po kateri smejo narodi sklepati o postavodajavstvu in finančnih zadevah, ki so skupne, pripoznana in izrečena. (Dobro! dobro! Slava! pravo v sredi in med poslušalci.)

Po kratkem pričkanji z baronom Apfalter-om in dr. Tomanom razlaga grof Auersperg v daljem govoru svoje in njegovih prijateljev stališče, da ni ravnal po zvanji paroli, da se držé ustave, ki je pravoveljavno moč zadobila v vsem cesarstvu, da ni princip in sistema febr. ustave temveč pomanjkljiva izpeljava njegova zadržavala spravo z Ogri; ne deželni zbori temveč reichsrath bi imel prevdarjati dogovore ogerske, ki se bodo predložili; da je nemški jezik edini jezik porazumljenja avstrijskih narodov in naj bi možje, ki so na prsih nemške kulture (dr. Bleiweis: sesali!) sesali (smeh!) ne zasipali tega vira svojemu narodu.*) Grof se boji,

da protivniki adrese hrepené po absolutizmu in priporočajo adreso v sprejem.

Potem se je glasovalo o Mulejevem predlogu, kakor smo že povedali. Veselja med občinstvom in živjo-klicev ni bilo ne konca ne kraja, ko je prvosednik povedal, da je z 18 glasovi proti 12 Mulejev predlog sprejet; — adresa je tedaj šla — v koš!

Goriški deželni zbor.

V seji 15. dec. je, kakor „Um. Gosp.“ piše, gosp. Črne predlog svoj zavoljo zahvalnice cesarju za septemberski manifest tako krepko podpiral, da se ji tudi celó tisti poslanci, kateri morda za-njo ne marajo, težko izvijejo; podpirali so nasvet tudi: Doljak, Winkler, Fabiani. Po opravljenem redu se je volil poseben odsek 5 zbornikov (Črne, Fabiani, Pollay, knez-nadškof, Doljak), da adreso (zahvalno pismo) zložijo in zboru v eni prihodnjih sej predložijo. Adresa je bila s 13 glasovi zoper 6 sprejeta. Slava!

Dopisi.

Iz Maribora 24. dec. — Pri zadnji volitvi novega odbora čitavničnega so se izvolili za prvosednika prof. Šuman, za tajnika dr. Gršak, za blagajnika dr. Gv. Srebre, za odbornike J. Majciger, Morič, dr. Prelog, dr. Vogrin. Dr. Srnc in dr. Pavlič nista mogla sprejeti več svoje dosedanje časti, ker ju čaka odvetništvo in ž njim delokrog zunaj Maribora. Za nevtrajeno in žrtveno delovanje v tukajšnji čitavnici bode njima in gospodu Jedličku čitavnica ohranila vedno hvaležen spomin, ki si ga po vsem zaslužijo. Novemu odboru pa želimo, da srečno na dalje služi in streže društvenim blagim namenom. — Ker je čas, da se sopet naročajo časniki za novo leto, moramo konstatirati, da se je graška „Tagespošta“, ki je še zlo razširjena na štirskem Slovenskem, v novjšem času celó Kaisersfeldovim in centraličnim idejam vrgla v naročje. Ravno tedaj odsvetujemo vsem Slovencem, naj si tega lista ne naročajo. Nasprotnikov ne smemo podpirati in dolžnost nam je, da podpiramo svoje gore liste. Dobro vem, da nekteri samo zavolj onih čenčarij, ki se pod rubriko dnevnih novic nahajajo, radi kupujejo Tagespošto, al zdi se mi ta razlog preslab, da bi se s tem opravičili proti pravičnemu oponašanju, da nasprotnika podpirajo. Pustite tedaj vsi, ki se imenujete rodoljube, nam neprijateljski list in naročite se, kateri že hočete tudi brati nemške časnike, „Zukunft“, ki od novega leta kot dnevnik na Dunaju izhajati začne in ki bode zagovarjal ravnopravnost narodno. Izdava ga znani žurnalista Depiny in cena mu je na leto 16 gld. Imeli boste v tem časniku narodno, zdravo in jedrnato berilo in objektivno izvestje v vseh avstrijskih narodih. Ali naročite si iz Prage velik in imeniten časopis „Politik“ ali iz Ljubljane „Triglava“, ali „Draupost“ iz Celovca, ker žalibože v Gradcu zdaj nimamo nobenega nam prijaznega lista!

Senožeče. (Odgovor na dopis 7 v 49. in 50. listu.)

(Konec.) — Kar se tiče semenjakov v senožeških gozdih, povemo dopisniku, da v Brdih še danes ni od zasadbe ali setve dreves niti sledú niti tirú, — v Lozi pa, kar se je lansko leto brez prave vodbe zasadilo ali zasejalo, se je že večidel lani, ostalo pa letos po nemarnosti končalo. Drevesnice so pri nas dozda tudi še bele vrane, kajti nobena se ni še izlegla; celó tisti posestniki, ktere dopisnik imenuje, da jih imajo, ne vejo za-nje. Za soseskino ali šolsko drevesnico pa ni treba Senožčanom niti kupiti niti v najem vzeti prostorov; ima jih senožeška soseska dovolj in prav pripravnih, čeravno so enmalo od trga, pa vendar ne predaleč. Da jaz nisem letos samo 5 sadnih drevesic, kakor srenjski

*) V stenograf. zapisniku stoji na str. 147: (dr. Toman: „gesogen“ (Heiterkeit) — getrunken haben.) Mi smo na svoja ušesa slišali, da je dr. Bleiweis rekel: gesogen — in potem tudi grof Auersperg izgovoril „gesogen“ — ne pa „getrunken“; drugače tudi „smeh“ nima nobenega pomena, ker se je občinstvo zato smejalo, da je dr. Bleiweis govorniku prenavadno frazo na jezik položil in gospod grof jo je res tudi izgovoril. Pis.

sklep od 4. sušca pod št. 32 vелеva, ampak še več kot 5krat 5 jih zasadil, hočem dopisniku na vsak prijazni napros pokazati. — Čudi se on tudi, da ne vem, da je tukajšni učitelj gosp. Demšar že lansko leto sadjorejo teoretično, preteklo leto pa teoretično-praktično učil. Čudno je pa le to, da dopisnik ne vé, da se je sadjoreja pri nas po prizadetju iz Senožec zdaj prestavljenega gospoda kaplana Antona Zormana podučevati začela, pa kaj si je gospod kaplan za to domoljubje skupil? — imenovanemu učitelju je pa še le po vsem tem ostrazapoved došla, da ima šolsko mladino o sadjoreji podučevati. — Da niso samo pri nas napake o paši živine, kakor se dopisniku zdí, se je moral, če je količkaj po svetu hodil, sam prepričati; mi tudi tako škodo prav težko gledamo, ne pa, da bi, kakor on piše, tako ravnanje pastirjev zagovarjali! Saj imamo nalašč samo za polje postavljenega čuvaja; naj bi ti tisti, ki imajo čez-nj oblast, skrbeli, da storí svojo dolžnost, ne pa se drugod potika. — Kar zadeva sestavek v 46. listu „Novic“ pod črko M., le to moram opomniti, da srenjski odborniki in tudi svetovavci niso še nikoli ne videli ne slišali od kupca za hišo šolskega zaklada, ktera je bila po gospod fajmoštru kakor ravnatelju šolskega zaklada za 500, ne pa za 1000 gold. po očitni dražbi kupljena; tudi tistega po županu načrtanega in izgotovljenega kupnega pisma nismo še pred oči dobili, čeravno je bil gospod župan zaradi imenovane hiše, da bi se v red spravila, že večkrat nago-varjan, zadnjič pa v srenjski seji od 24. avgusta t. l. in ravno na moje vprašanje: „kdo da bo odgovoren, ako se hiša podere?“ Odgovor njegov je bil: ravnateljstvo šolskega zaklada si roke vmiije, ker šolski zaklad ni še postavni lastnik ove hiše.“ In res nima imenovana hiša gospodarja; to se vidi že na unanji pogled. Noben srenjsk revež v ti hiši ne stanuje, čeravno jih ne manjka, nasproti pa spravlja neki tukajšen posestnik, ki ga dopisnik vendar ne more za reveža delati, razno kmetijsko orodje in druge kmetijske pridelke in celó frodelj za ovce v njo. Ali bi ne bilo bolje, da bi soseska svoje gasilnice in drugo orodje le-tù spravljala, namesti da drag najem za to plačuje? Da je šolski zaklad „moralčna oseba“ in da je deželni odbor in pa konzistorij druga njegova sodnica, smo že davno vedeli. Al kamor dopisnik meri, namreč da ne bi soseska o šolskem zakladu in obče o šolskih zadevah nič govoriti ali svetovati ne imela, je ni prav zadel. Priporočam mu „instrukcijo“ za šolske oglede (Wien 1856), posebno pa naj bi njeno 4. in 7. točko prečital; tudi v srenjski postavi od leta 1849 v §. 7. in 90. bo nekaj najdel. Lahko mu naštejemo celo kopo dogodeb o tej stvari od leta 1856. začemši, ako bi „Novicam“ prostora ne manjkalo za take samo krajne stvari, ki ne mikajo drugih bravcev. Tudi o „Lokalschulfond“ bi mu mogel marsikaj razjasniti; povedal bi mu tudi lahko po spričbi častitega gosp. Volčiča, da stanovanje v komunu ni tako slabo, kakor ga dopisnik popisuje, in da ni res, da se naša šola nemarno obiskuje, — al nehati moram iz ravnokar navedenega vzroka, dostavlja le še to: Pulcherima res est veritas, orta a Deo! J. Zelen.

Iz Rateč na Gorenskem. P. — 13. dne t. m. sem mislil, da je sovražnik napadel našo vas. Od vseh kotov je staro in mlado skupaj vrelo — in kaj je bilo? Čop je medveda vstrelil. Vse se je sililo k kosmatinu, ki je tehtal blizo 3 cente. Čop pa nam je razlagal, kako je s tremi Ratečani medveda zalezval, kako blizo so mu prišli, da ni bil nobeden 10 korakov od njega, dva sta prav pri njem stala, pa še zmenil se ni; ležal je in si s prednjima tacama svoj brlog popravljal za kratek čas. Prvega lovca puška počí in mu križ vlomi; ko mu pa še drugi svojo kroglo pokusiti dá, se

še le po bregu doli zavalí. Lovci prerokujejo, da bode letos malo snega, da bo topla in kratka zima, zato, ker si je medved tako slabo in v takem kraju za zimo postljal.

Iz Ljubljane. — Poslednji list današnjega leta je ta, ki ga dobijo braveci naši danes v roke, — ž njim damo slovó staremu letu in stopimo v novo. Boga hvalimo, da je cesar 20. septembra poslal svojim narodom list, po katerem se ima predružačiti vlada v Avstrii, da z Božjo pomočjo pridemo vendar kadaj na bolje! Novo ministerstvo — pravijo naši kmetje — piše z belo kredo (Belkredi) in to jim je znamenje, da se sčasoma izbriše, kar nam je dozdej le črno-žalostno bilo. Iz srca želimo, da bi prosti narod dober prerok bil in da bi osramotil tiste nemškutarske modrijane, ki se deró po časnikih in drugod, da je država v nevarnosti zato, ker hoče biti avstrijska in noče biti — nemška! Lahko je Nemcem zvonec nositi, dokler so drugim narodom roke zvezane, da še za zvonec prijeti ne morejo. Naj se vsak narod prosto giblje, potem se bo pokazalo, kaj da je prava, kaj da le umetna prednost. Bog daj, da se miren razvitek vseh narodov prične v novem letu in da se izpolne to, česar vsak pošten Avstrijan želeti mora: da Avstrija ni ne nemška, ne slovanska, ne italijanska, ne madjarska, ampak — avstrijska! V to pomози Bog z razsvitljenim cesarjem, modrim ministerstvom in krepostjo vseh narodov!

— V nedeljo dopoldne ob 11. uri se je v čitavnici delila ubozim otrokom obleka, ki so jo milosrčne gospé in gospodičine, 48 po številu, izdelale v čitavnici pa tudi zunaj čitavnice po blagem načinu, ki ga je sprožila domoljubna rodovina Orlova. Ginljiva je bila daritev, ko je 41 fantičev in 29 deklic prejelo od nog do glave popolno in čedno obleko, povrh pa še vsak veliko štruco kruha in jabelk. Po prijaznem nagovoru na otroke je gospod prof. dr. Vončina delil vsacemu obleko po vrsti kakor ga je poklical g. učitelj Močnik, g. Drašler pa čevljice. Ko so se otročiči preoblečevali, so obili množici pričujočih gostov čitavničini gosp. pevci peli primerne pesmi. Ko je prišlo preoblečeno krdelce obdarovancev v dvorano nazaj, je dr. J. Bleiweis se zahvalil vsem, ki so kakor koli se udeležili blagega djanja, in je željo izrekel, naj bi se kaj tacega posehmal ponavljalo vsako zimo. Za njim je še gosp. dr. Orel prijazno besedo govoril otrokom in jih opominjal k lepi obnaši in pridnemu učenju v šoli. In tako se je končala slovesnost, ktera je čitavnici po pravici v zlate bukve zapisana.

— 22. dne t. m. smo pokopali častitega gospoda Antona Krišperja, trgovca in posestnika, ki je po dolgi bolezni v 61. letu svoje starosti umrl. Veliki pogreb je kazal, kako je bil spoštovan ranjki. Bode vrlému možaku zemljica lahka!

— Društvo za podporo bolnih in onemoglih svojih udov se je na sv. Štefana dan z volitvijo vodstva svojega popolnoma ustanovilo. Drugi pot več o tem; za danes le to veselo novico, da društvo že zdaj šteje 348 udov. Gosp. župan dr. Costa je bil enoglasno izvoljen za vodja temu društvu.

— 5. januarja je volitev deželnega poslanca iz vrste velicnih posestnikov.

— Prihodnjo nedeljo dopoldne ob 11 uri je občni zbor čitavničin. Po ogovoru predsednikovem je sporočilo tajnikovo in blagajnikovo, potem kak drug predlog, in poslednjič volitev predsednika, blagajnika in odbornikov.

— 29. decembra zvečer ob 8. uri ima „Sokol“ v svoji dvorani občni zbor blizo enacega obsežka kakor je čitavničin program. Poslednji večer t. l., 31. dec. pa napravi „Sokol“ v dvorani čitavničini večerno za-

bavo, s katero je loterija. Program, ki se razpošilja vsem udom „Sokola“ in „čitavnice“ obsega pred lotrijo: 1. Simfonia iz opere „Alesandro Stradela“. 2. Berilo iz „brencljna.“ 3. „Vabilo,“ samospev D. Ipaveca. 4. „Jurček,“ čveterospev Vašaka. 5. „Ubežni kralj,“ deklamacija, zložil Levstik. 6. Igra na harmoniki.

— Po loterii: 1. „Petelinček,“ čveterospev Heidriha. 2. Arija iz opere: „Il Trovatore“, samospev za bariton. 3. Šaloigra v 1 djanju, zložil Levstik. 4. „Martinčkova ženitev,“ osmospev Vašaka. 5. Berilo iz „brencljna.“ 6. Vošilo za novo leto z alegoričnimi podobami.

— V novi Mašekovi maši v Križankih na božični praznik je prvokrat očitno pela gospodičina Helena Pesjakova (hčerka gospé Luize Pesj.) Vse je bilo zavzeto na lepim glasom njenim.

— Gosp. Andrej Mešutar, dosluženi c. k. dvorni svetovavec na Dunaji, je umrl 21. dne t. m. v Baden-u poleg Dunaja. Bil je po rodu Kranjec in nekdanj ravnatelj c. k. ljubljanske normalke.

— (Očitna zahvala). Več smo prejeli, kakor bi se bili upali prositi. 31 otrok naše mestne glavne šole je bilo v čitavnici v nedeljo z vso potrebno obleko obdarovanih. Ginjenega srca očitno rečem: Bog povrni stotero vsem dobrotnikom in dobrotnicam in nam daj čakati še tako veselih božičnih praznikov!

Jan. Rozman,

zač. ravnatelj mestne šole pri sv. Jakobu.

— Došel je vredništvu sledeči

Popravek.

Razglasile so „Novice“ 20. dan decembra t. l. št. 51 pod napisom „žalostna prikazen na naši gimnazii,“ da se je letos na tukajšnji gimnazii „cela kopica“ učencev oprostila učenja slovenskega jezika. Zastran tega se mora opomniti, da ta „cela kopica“ šteje samo 9 učencev, katerim se je na zaprosbo njih staršev od sl. c. kr. deželne vlade dodelilo to oprostenoje vsled razpisa v. c. kr. ministrstva za nauk od 22. julija 1860 št. 10225. Ta visoki razpis se pa glasi od besede do besede tako-le: „Pri učencih neslovenskega maternega jezika, kateri nimajo nagnjenosti, se udeležiti skupnega učenja slovenskega jezika, ali tudi nimajo za to učenje potrebne sposobnosti, ne dela to nobenega napotja, da se oprostijo učenja tega jezika, ker je ta nauk za te učence že tako samo relativno (ozirno) obligaten (zapovedan).“

Ljubljanska gimnazija šteje 718 učencev, in če se število teh 9 učencev, ki so se letos oprostili učenja slovenskega jezika, prišteje številu unih učencev, katerim se je poprešnja leta dovolilo enako oprostenoje, tedaj znesse število vseh slovenščine oproščenih učencev 24. Iz tega se zadosti vidi, na kateri podstavi stoji dalje žalovanje in dolženje razloženo v imenovanem sestavku „Novic.“

Od c. kr. gimnazijalnega vodstva v Ljubljani 24. decembra 1865.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Ena zahvalnica za cesarjev manifest 20. septembra, po katerem se ima na bolje obrniti stan našega cesarstva, je že v rokah Njih Veličanstva, in sicer zahvalnica praškega deželnega zbora. Presv. cesar jo je sprejel z očitno zadovoljnostjo pohvalivši obnašanje zborovo. — 20. dec. je presv. cesar se iz Ogorskega vrnil na Dunaj nazaj in pri odhodu Ogrom rekel, da je prišel z velikim zaupanjem, a da odide še s večim zaupanjem in da misli kmali zopet priti. Zbor ogorski še ni pričel svojih obravnav. — Iz hrvaškega zbora donaša „Pozor“ važno in vsemu slovanskemu svetu veselo novico, da tisti del národne stranke, ki je dosih-

mal v združbi z magjarsko stranko bil, se vsled zdajnjega, nji povoljnega vladinega postopanja utegne združiti z ostalo narodno stranko v eno edino narodno stranko, ki si bo na čelo svojega programa zapisala: celetno in avtonomijo trojedine kraljevine. In tako se zgodi, kar smo zmirom rekli, da v rokah zagrebškega deželnega zbora je, da se odstrani pogubivni dvalizem.

— Preuzv. škof Strossmayer je na božične praznike šel na Dunaj. — Železnica od Št. Petra na Reko se začne, kakor „Domobr.“ piše, skor zidati; južno želez. društvo je dobilo nalogo od vlade, da naredi to železnico kakor tudi uno od Kotoribe v Pečúh. — Tudi vitez Schmerling se je odpovedal poslanstvu, ki ga je imel v deželnem zboru praškem; obupal je, da še kdaj iz mrtvila ostane dete njegovo, ki se rodilo 26. svečana 1861. leta. — Vse druge politične novice svetá so brez pomembe memo tega, kar se zdaj v našem cesarstvu pripravlja. Da bi se pač 1866. letu reklo, da je rojstno leto vsem narodom pravične, prave ustave! Važno leto bo na vsak način.

Denarni zapisnik Matičini.

Novi udje:

a) kot ustanovniki:

Gospod Codelli Anton, baron Fahrenfeld, grajščak in deželni glavar v Ljubljani ustanovine 10 gold., letni dar 10 gold.	20 gold.
„ Lenček Alojzi, posestnik na Blanci blizu Sevnice	10 „
Gospá Helinger Neža, posestnica v Brežicah	10 „
Gospod Jereb Jožef, župnik v Dragi prestopil med ustanovnike ter doplačal	8 „

b) z letnim doneskom:

Gospod Pregelj Anton, oskrbnik pri grajšini v Brežicah	2 „
„ Klemenec Primož, kurat na Gori pri Ribnici	2 „
„ Janežič Janez, meščan in deželni poslanec v Brežicah	2 „
„ Kožar Jožef, posestnik na Velikem kamnu blizu Kozjeza	2 „
„ Trjanšek Dragotin, župnik v Zagorji	2 „
„ Kumar Dragotin, bilježnik na Kozjem	2 „
„ Hajšek Anton, župni oskrbnik na Ponkvi	2 „
„ Hofman Edvard, c. k. pristav v Brežicah	2 „
„ Stular J., posestnik v fari sv. Ozbolta pri Jezeri	2 „
	68 gold.

Z doštetimi poprejšnjimi 1694 „

Skupaj 1762 „

Stari udje, ki so plačali za 2. leto:

a) ustanovniki:

Gg. Pertot Jernej, Arnoš France, Vučnik France, Laih Jožef, Raič Božidar, dr. Čebašek Andrej, Markič Matevž, Hribar Vatroslav, Lesjak Jožef, Kaplenk Janez, Balon Anton, Skubec Martin (tudi za l. 1866), Žnidarič (†), Vidršek Matija, Choholovšek Eman., dr. Srebre Guidon, Skrbec Davorin, Srnec Josip, Babnik Miroslav, Bohinec Jakob, Šinko Božidar, Vidmar Jožef, Skubec Mihael, Oblak Janez, Urbanček Janez, Stritar Janez, Reš Jan., dr. Strbenec Juri = 160.

b) Letniki:

Gg. Majntinger Jan., Macun Franjo, Kodrič Miha, Candolini Vojteh, Pihler Jožef, Bele Franjo, Šetinec Franjo, Eksel Drag., Melher Anton, Smolej Matija, Frank Rihard, Mencinger Janez (za leto 1866), Čuček Josip, Herg Lovro, Podobnik Nace, Hafner Jože, Lunder Ivan, Bilec Janez, Pleško France, Švajgar Jožef, pl. Höffern Vilj., Wilfan Simon, Matek Juri, Lazar Mihael = 221. V Ljubljani 27. decembra 1865. Dr. Jer. Zupanec.

Listnica vredništva. Gosp. Podg. v K: Ker kritika o J. zadeva čisto objektivno le original, kakor ga sodi izveden literat po svojem prepričanju, bi ne bila pravda že zdaj na pravem mestu. Kadar doide čitateljem slovenskim delo v roke, in morebiti ti sodijo vse drugač kot naš kritikar od Sotle, tedaj ostane njegvo mnenje le zgolj — subjektivno, s katerim prevoditelja nikakor ni žaliti hotel, kerega še ne pozna ne.